

Георги Раковски
Постъп български

Братя, мили българи,
време веке дойде,
поприще ни с' отвори,
Север повод ни даде,
Честний кръст ни води.

Четверовечно турск' иго
юначки да съкрушим,
отечество мило, предраго
храборно да с' освободим.
Род наш да се възроди.

Зелени златни пряпорци
да въздигнем високо,
в Марсово пол' юнаци,
да внидем бързо, жарко.
Купно напред да вървиме.

Народна наша хоругва
лъва, отдавно заспала,
да събудим в дъбрава,
да добийме похвала.
С слава да го венчайме.

Природа ни подарила
с естествена храброст,
наука ни говорила
да я съдружим с мъдрост.
Сег' е време драгоценно!

Сътворила в наша земля
крепки, високи планини,
да направим с добра воля
крепости там непристъпни.
На това място безценно!

Мъчители, кръвопийци
да отгоним далеч,
свирепи варвари турци
с остър пламен меч.
Свобода ищим прадедска.

Гъсти гори да бъдат
силно нам прибежище,
турски глави да падат,
трупове нихн' игралище.
Да оттласнем сил' отоманска!

Кръв неповинна праведно
праотцем ми нашим
д' отмъстим пристойно,
предели да с' отемним,
да бъде нам радост.

Миру же да покажим
яко бил' есми народ,
делом да потвердим
потомци на славен род.
Да с' изрине турска власт.

I-го февр. 1855 в Букурещ

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7402>]